

ikke kommer til Behandling, før Regjeringsudkastet bliver forelagt og der kan forhandles med Regjeringen. Naar nu et saadant Udkast meget snart kan ventes fremlagt, saa vil der jo ogsaa blive Leilighed for den ærede Rigsdagsmand (A. Sage), og for enhver Anden, til at udfolde sin Viisdom eller alle de Kundskaber, han maatte være i Besiddelse af; thi, naar han betegnede Handelsstanden, maaskee noget spøgende, som uvidende, saa synes han dog idetmindste ikke om sig selv at have den Mening, at han skulde være uvidende i Handelsfager, hvilket han jo vistnok heller ikke er, og han maa jo da kunne give endeel Oplysninger, som maaskee kunde føre noget nærmere ind i Sporet af Sagens rette Behandling. Derimod forekommer det mig unyttigt nu at fortsætte Behandlingen, og vil man Sagens Bedste, saa synes der mig mindst at kunne være nogen Tvivl om, hvad man har at gjøre.

Formanden: Jeg maa tillade mig at spørge den ærede sidste Taler, om der fra hans Side foreligger et bestemt Forslag om en Udsættelse af nærværende Sag; thi i saa Fald maae vi først afgjøre dette Spørgsmaal, og foreløbig forlade Realiteten.

Née: Hensigten med mine Uttringer er kun en Hensikling til den ærede Comitee, eller dens ærede Ordfører, om at tage Initiativet til, at noget Saadant skeer; thi, naar det ikke skeer fra Udvalgets Side, troer jeg det er unyttigt, at der enkeltviis af Andre stilles Forslag i denne Retning. Kan man imidlertid ikke forene sig om at udsætte Sagen og tage Forholdsregler, som føre dertil, saa veed jeg ikke nogen anden Vej at gaae, end at stemme mod dens Overgang til 3die Behandling.

Rosenvorn: Ja, Udvalgets ærede Formand er, saavidt jeg skjønner, ikke tilstede for Diebliffet; jeg for mit Bedkommende er jo kun et enkelt Medlem af Udvalget og kan altsaa ikke ansee mig berettiget til at udtale nogen Formening i saa Henseende.

Frelund: Det er mig ikke behageligt at tage Ordet i denne Sag; men jeg har dog troet at maatte udtale mig ganske kort, i Sær-

deleshed efter det Foredrag, som vi hørte fra den ærede Rigsdagsmand fra Aalborg (Née). Den ærede Premierministers Udtalelse til Thinget er, saa synes det mig, omtrent saaledes: den Sag, som her foreligger, forstaaer jeg mig ikke paa; Rigsdagen forstaaer sig heller ikke derpaa; men nu skal jeg sammenkalde nogle Mænd, som jeg antager forstaae sig derpaa, og hvad de sige vil jeg adoptere og fremlægge for Rigsdagen. Dette forekommer mig at være den Stilling, som den ærede Minister indtager til Sagen og Folkethinget. Dersom den ærede Minister virkelig vil gaae ind paa denne Sag og ønske den fremmet, og dersom han vil vise Folkethinget den Agtelse, som jeg troer han er det skyldig, saa mener jeg, at han maa ønske, at vi vedblive at behandle Sagen og derved give ham Leilighed til i Gjerningen vise, om han virkelig ønsker at fremme den snarest muligt; den meest simple og ligefremme Vej er da den, at han stiller sine Forslag til det Udkast, som her foreligger, inden det kommer til 3die Behandling.

Formanden: Jeg kan ikke tillade, at denne Discussion, angaaende det Formelle, udspinder sig længere; thi efter de Uttringer, der saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Née), saa foreligger der intet Forslag i saa Henseende. Vi maae altsaa holde os til Realiteten, og da til § 1.

A. Sage: Jeg beder det ærede Thing erindre, at, da jeg tillod mig at gjøre de Bemærkninger, som jeg gjorde, saa anførte jeg udtrykkeligt, at vi vare i en saa besynderlig svævende Tilstand med Hensyn til denne Sag, og da Ingen kom med Indvendinger mod § 1, troede jeg, da Tiden ikke var meget langt fremrykket, at jeg turde vove at gjøre nogle almindelige Bemærkninger, som det ærede Thing ogsaa var saa god at høre paa. Jeg har nu siden faaet en Belæring af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Rosenvorn), og jeg bukker mig naturligtviis for hans store Lærdom, men vil blot bede ham, med Hensyn til den islandske Kornaal at erindre, at det har været et meget og længe besvridt Punct. Jeg er over-